32000R1042

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1042/2000,

18. mai 2000,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2342/1999, millega kehtestatakse veise- ja vasikalihasektori lisatasukavade kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1254/1999 veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse kohta, ([1]) muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 907/2000, ([2]) eriti selle artikli 4 lõiget 8, artikli 6 lõiget 7, artikli 11 lõiget 5, artikli 12 lõiget 3 ja artikli 50 teist taanet,

ning arvestades järgmist:

(1) Seoses loomade tapmise eest makstava lisatasu ja erilisatasuga on pärast komisjoni 28. oktoobri 1999. aasta määruses (EÜ) nr 2342/1999 (milles kehtestatakse veise- ja vasikalihaturu ühist korraldust käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad lisatasukavade kohta) ([3]) artikli 9 lõikes 1 ja artikli 37 lõikes 1 ettenähtud ooteaeg alla ühe kuu pikkune ajavahemik loomade tapmiseks, saatmiseks ja eksportimiseks osutunud ebapiisavaks, eelkõige seoses ekspordil kohaldatavate veterinaarnõuetega. Sellisel juhul tuleks seega võimaldada pikemat ajavahemikku. Lisaks sellele tuleks õigluse huvides seda meedet kohaldada tootja taotluse korral alates uue lisatasukava kehtestamise ajast.

(2) Nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3950/92 (millega kehtestatakse lisamaks piima- ja piimatootesektoris, ([4]) viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 749/2000 ([5])) artiklis 4 ja nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1255/1999 (piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta ([6])) artikli 16 lõikes 3 kasutatakse mõistet "kasutuses olev" individuaalse piimakvoodi kohta. Määruse (EÜ) nr 2342/1999 artiklites 17 ja 31 kasutatakse sama määratluse puhul sõna "eraldatud". Õigusliku selguse huvides tuleks alati kasutada ühte väljendit. Uue lisatasukava kehtestamisega tekkinud terminoloogiline probleem tuleks lahendada.

(3) Kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 6 lõike 2 sätteid, mille kohaselt võib ammlehmade eest makstava lisatasu taotlustes mullikate osa olla kuni 20 %, ei lubata väiketootjatel, kelle esitatava lisatasutaotluse suhtes 20 % nõude kohaldamine annab väiksema arvu kui üks, lisatasutaotlustega asendusmullikaid hõlmata. Vastavalt nimetatud määruse põhjendusele nr 7 on meetme eesmärgiks piirata mullikate arvu tavapärase asendusmääraga. Praktiliste probleemide lahendamiseks nähakse kõnealuse määruse artikliga 50 ette asjakohaste meetmete võtmine. Seetõttu peaks vähemalt kahe looma puhul olema ammlehmade eest makstavat lisatasu taotlevatel väiketootjatel võimalus saada lisatasu ühe asendusmullika osas ning see peaks tootjate diskrimineerimise vältimiseks kehtima uue kava kehtestamisest alates.

(4) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 2342/1999 artikliga 30 võivad liikmesriigid kindlaks määrata erilisatasutaotluste ja ammlehmade eest makstava lisatasu taotluste esitamise tähtajad ja kuupäevad ning kehtestada taotluste arvu, mida tootjad võivad ühe lisatasukava kohta ühel kalendriaastal esitada. See on õigustatud tõrgeteta asjaajamise huvides ja lisatasude maksmise järelevalveks. Kuna need põhjused kehtivad ka loomade tapmise eest makstava lisatasu puhul, tuleks neid kohaldada ka viimati nimetatud lisatasu suhtes.

(5) Määruse (EÜ) nr 1255/1999 artikli 16 lõikes 3 määratletud individuaalne piimakvoot, mida kasutatakse määruse (EÜ) nr 1254/1999 artikli 6 lõike 2 punktis b sätestatud segakarjades peetavate ja ammlehmade eest lisatasu maksmise tingimustele vastavate lehmade arvu kindlaksmääramiseks, ning kõnealuse määruse artiklis 12 osutatud loomkoormus viitab individuaalsele piimakvoodile, mida loetakse kõige paremini põllumajandusettevõtte lüpsilehmade tegelikku arvu väljendavaks, st kogusele, mis on kättesaadav kas 31. märtsil või 1. aprillil, sõltuvalt sellest, kas tootja vabastab või võtab individuaalse piimakvoodi üle. Kui individuaalse piimakvoodi ülekandmine mõjutab ainult järgmise piimandusaasta algust, st 1. aprilli, saab selle eesmärgi saavutada ainult siis, kui arvutamisel kasutatakse individuaalset piimakvooti 1. aprilli seisuga. Seetõttu toob eespool nimetatud sätete kohaldamine nimetatud juhtudel kaasa ületamatud raskused. Sellistel juhtudel tuleks vastavalt määruse (EÜ) nr 1254/1999 artiklile 50 võtta vastu erimeetmed, et vältida diskrimineerimist tootjate vahel. Selliseid meetmeid, mis peaksid asjaomastele liikmesriikidele olema vabatahtlikud, kohaldatakse alates 2001. aastast kuni piima- ja piimatootesektoris otsetoetuste tegeliku kohaldamiseni, välja arvatud nendes liikmesriikides asuvate tootjate puhul, mis on otsustanud nimetatud meedet kohaldada alates 2000. aastast ja mis on juba meetme jõustumist taotlenud; selliste tootjate puhul kohaldatakse meetmeid uue lisatasukava kehtestamisest alates.

([1]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21.
([2]) EÜT L 105, 3.5.2000, lk 6.
([3]) EÜT L 281, 4.11.1999, lk 30.
([4]) EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1.
([5]) EÜT L 90, 12.4.2000, lk 4.
([6]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48.

(6) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas veise- ja vasikalihaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 2342/1999 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 9 lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

   "Erandina artiklist 5 makstakse lisatasu tootjatele, kes on loomi hoidnud vähemalt kahekuise ooteaja jooksul, mis lõpeb vähem kui kuu aega enne nende tapmist või saatmist ning vähem kui kaks kuud enne loomade eksportimist."

2. Artikli 17 lõike 1 punktis a, artikli 31 lõike 2 punktis a ja artikli 31 lõike 3 punktis b asendatakse sõnad "kehtestatakse tootjale" sõnadega "on tootja kasutuses".

3. Artiklile 17 lisatakse kolmas lõik:

   "3. Kui pärast komisjoni 23. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3887/92 (milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad ühenduse teatavate toetuskavade ühendatud haldus- ja kontrollisüsteemi kohaldamiseks (*) artikli 10 lõikes 1 sätestatud individuaalülemmäära kohandust hõlmab lisatasutaotlus kahte kuni viite looma, võib ainult üks nendest olla mullikas.

   (*) EÜT L 391, 31.12.1992, lk 36."

4. Artikli 35 lõike 1 teisele lõigule lisatakse järgmine:

   "Ilma, et see piiraks eespool kindlaksmääratud tähtaega, võivad liikmesriigid määrata kindlaks abitaotluste esitamise tähtajad ja kuupäevad ning kehtestada taotluste arvu, mille iga tootja võib ühe kalendriaasta jooksul esitada."

5. Artikli 37 lõige 1 asendatakse järgmisega:

   "1. Lisatasu makstakse tootjatele, kes on loomi hoidnud vähemalt kahekuise ooteaja vältel, mis lõpeb vähem kui kuu aega enne loomade tapmist või vähem kui kaks kuud enne eksportimist."

6. Artikli 44 järele lisatakse järgmine artikkel:

   "*Artikkel 44a*

   Individuaalse piimakvoodi kindlaksmääramine

   Olenemata artikli 17 lõike 1 punktist a ja artikli 31 lõike 2 punktist a, võivad liikmesriigid kuni 31. detsembrini 2004 otsustada, et piimatootjate puhul, kes vastavalt määruse (EMÜ) nr 3950/92 artikli 8 punktile b või vastavalt nimetatud määruse artikli 7, artikli 8 punktide a, d ja e või artikli 8a rakendamiseks võetud siseriiklike sätetele vabastavad või võtavad alates 31. märtsist või 1. aprillist üle osa või kogu individuaalse piimakvoodi, määratakse 1. aprillil kindlaks:

   — ammlehmade eest makstava lisatasu saamise tingimustele vastav maksimaalne individuaalne piimakvoot ja ammlehmade maksimaalne arv,

   — lisatoetuse maksmine lüpsilehma kohta ja

   — loomkoormus."

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates jõustumise kuupäevast. Vaatamata sellele:

— kohaldatakse artikli 1 lõiget 6 alates 1. jaanuarist 2001,

— kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2000 artikli 1 lõikeid 1, 2, 3, 5 ja tootja taotluse korral lõiget 6, kui asjaomane liikmesriik otsustab seda lõiget rakendada.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. mai 2000

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Franz FISCHLER